

«Ινατί... ενθυμείσθε πονηρά...;»

Οι «υπερασπιστές της αλήθειας» διαμαρτύρονται. Δεν εκφράζονται βέβαια.

Φαίνονται ευσεβείς. Ίσως μάλιστα να αισθάνονται έτσι. Και αυτό χωρίς δισταγμούς και αμφιβολίες. Εκφράζουν στο ακέραιο το πνεύμα της θρησκείας. Άσχετα αν τούτο είναι επιφανειακό. Και ελαττωματικό. Χωρίς βάθος. Χωρίς ουσία πνευματική. Με ένα έντονο φανατισμό. Που συχνά αποδεικνύεται σκληρός. Ολέθριος. Και βλάσφημος.

Είναι σταθεροί στις αρχές και τις πεποιθήσεις τους. Προβαίνουν συχνά σε βιασμό της ελευθερίας των άλλων. Σε πλαίσια σκοτασμού πάντα.

Άλλο χαρακτηριστικό τους είναι η επιθετικότητα. Με δηλητήριο μισαλλοδοξίας.

Ευσεβοφανείς. Αυστηροί του νόμου τηρητές. Κολημένοι στο γράμμα πάντα. Σχηματοποιημένοι σε όλα.

Κούφιος οι διακηρύξεις τους. Χωρίς όποια εγγύτητα των αγωνιωδών βιωμάτων της ψυχής.

Είναι πάντα έτοιμοι να καταδιώξουν. Να συκοφαντήσουν. Να εξουθενώσουν τους άλλους. Λησμονούν πως ο Θεός έχει φύγει από μέσα τους. Αφού έχουν πάψει να νιώθουν αγάπη και συμπόνοια.

Απομακρύνουν τους ανθρώπους από τη θρησκεία. Παγώνουν τον ζήλο και την πίστη των πολλών. Διασύρουν στην πραγματικότητα το όνομα του Θεού, που είναι η αγάπη.

Διατηρούν, σε ένταση πάντα, την προπέτεια της κατά φαντασίαν αρετής τους.

Είναι σίγουροι πως θα φύγουν από τον κόσμο αυτό δικαιωμένοι. Και κατ' επέκταση, θα κερδίσουν την ουράνια βασιλεία.

Ελέγχουν.

Κατακραυνώνουν τους αμαρτωλούς. Τους απειλούν με ηθικό αφανισμό. Δηλαδή την κόλαση.

Λησμονούν πως ο αληθινά ευσεβής «διστάζει» αδιάκοπα. Και αδιάκοπα ελέγχει τη δική του στάση. Για να δει αν αληθινά βρίσκεται μέσα στο χώρο της αγάπης.

Συνοφρυωμένοι κυκλοφορούν. Και σπουδαιοφανείς.

Φέρνουν ακηδία στους άλλους.

Διασύρουν το Χριστιανισμό. Παραμορφώνουν με τη βιαιότητα και τη σκληρότητά τους, την πίστη.

Φορτία δυσβάστακτα αποθέτουν στους ώμους των άλλων.

Με μοχθηρία κινούνται, και αυταρέσκεια.

Παραχάραξη φέρνουν στο Χριστιανισμό.

Στην πράξη μισούν τους ανθρώπους.

Αποχριστιανίζεται έτσι ο Χριστιανισμός. Γίνεται παρελθόν. Και όλο και απομακρύνεται από τον κόσμο.

Αρρώστια λοιπόν. Τότε. Μα και σήμερα. Εξακολουθεί με την ίδια ένταση να δραστηριοποιείται.

Εξακολουθεί όμως ο άνθρωπος ν' αναζητεί τη σχεδία που θα τον περάσει από τον φόβο, αλλά και του χάους το τρομερό ρίγος, στις πίστης το ακρωτήριο. Και της ελπίδας. Θέλει να λυτρωθεί από τον όποιο παραλογισμό. Για να του αποκαλυφθούν οι εσχατιές της αλήθειας. Ο σκοπός της επίγειας παρουσίας του. Και η μετά θάνατον πραγματικότητα. Για να υπερεκπληρώνει τη ψυχή του με τον ευλογημένο ζήλο της αγιότητας. Με τη διαρκή φανέρωση του Θεού. Σε ελευθερία μέσα και ευθύνη πάντα.

+ ο π. Γ.